

LIETUVIŲ SINIOS

№ 4

Salzburgo Lietuvių Kultūrinio Darbo Draugijos periodinis leidinys.
Salzburgas, 1945 m. rugsėjo 28 d.

RŪKIME TEISINGI IR SAVIESIEMS C. Grincevičius

Pas mus visados buvo ir yra, kad kai reikia dirbti toks darbas, kuris dirbančiajam pelno neduoda, tai darbininkų labai maža, o kai reik ar nereik šneketi – tokių savanorių yra be skaičiaus. Suprantama, dirbti ir neturėti iš to sau naudos yra sunkiau, tas feikalauja tam tikro savęs išsižadėjimo ir yra surišta su rizika nustoti populiarumo, o šneketi, ypač apie dirbančiuosius, nieko nekaštuoja, ir priešingai yra galimybė įgyti populiarumo ir nusimanančio žmogaus vardą.

Netektų čia sustoti prie kalbančiųjų, jei jų kalbos būtų ištikrujų pozityvi kritika, bet ne pagaliu kaišiojimas ir, paprastai šnekant, apkalbėjimas. Niekas nebando teisinti, kad dirbant nepadaroma klaidų. Žmonės na dievai, o sena patarlė sako, kad tik tas neklysta, kas nedirba. Tačiau, ne viską gerai ir teisingai padaro ir be blogos vaizdijos ne taip padaro, kaip kiti norėtų, ir musu kolonijos įvairūs pareigūnai ir patikėtiniai. Tačiau ar tai jau yra pagrindas ir leidžiama juos koneveikti, jei gu jie negali padaryti to, kas nėra jų galių, arba kas iš viso nelmanoma padaryti? Vaizdin-gumo dėliai pailiustruokime pa-vyzdžiais, paimtais iš mūsų kolonijos gyvenimo.

Pav., labai nepopuliaras, ir nedėkingo darbo didžiausios suirutės ir medžiaginio nedatek-liaus metu ėmėsi mūsų Komitetas iš vienos pusės suprantamas

tinijų gyventojų noras mumis nu-sikratyti ir darymas visokiu, mums neįprastu ir gudrių kombi-nacijų, iš kitos pusės karo iš-vargintu ir nervingu mūsų tau-tiečių viltys, kad štai jau tu-ri prasidėti palainintas gyveni-mas, o yra Komitetas, kuris tam postūpo kelią. Nelyginant, kaip savo laiką izraelitai iš Kris-taus laukė žėnės rojaus. Kai ne realios viltys kėlėsi, mūsų tarpe prasidėjo piktos šnekos, kad šie žmonės esą ir šiokie, ir tokie, kad jie suena visiems skirtas gerybes, pasidalinę ci-garetes, o siuntinukus suvalgė. Komitetas buvo kaltas, kad kas-nėrs mieste gyvendamas neturėjo noro užsiregistruoti, nebuvo itrauktas į sąrašus ir per tai negavo ar tai siuntiniuko ar vaikui batų, ar kad siuntinuko turinys jam nepatiko, ar per mažas buvo, ar kad jo sveiko vyro, nepriraše prie ligonių ir nedavė pakietėlio. Pagaliau Ko-mitetas turėjo padaryti ir ne-padare tai, ko ir gerai suorga-nizuota valstybė su policijos pagalba neištengia padaryti. Štai, keli tautiečiai, neteke-gėdos ir galvos susinušė, o kal-tas liko tik Komitetas, kad, turbūt iš anksto nenumatė ir prie kiekvieno nušėikos nepa-statė po policininką. Kad di-delė kolonijos dalis, neišski-riant ne inteligentų, nė kai kurių pareigūnų, didžiudamies savo vyriskumu girtauja ir ki-liaus tiems paskutinius drabužius gir-draško, irgi kaltas ne tu

Lietuvos
Nacionalinė
M. Mažvydo
Biblioteka

žmonių išauklėjimas, bet Komitetas. Su girtuokliavimu, kaip žinoma, visam pasauli kovoja valstybė su policijos pagalba. Bažnyčia, organizuota visuomenė, spauda ir tos igimtos piktybės neįstengia išrauti, o pas mus tai turi būti padaryti beginklis Komitetas, ir už tai jis kaltinamas. Taigi, už kiekvieną mūsų pačių blogybę ir nedatėklių vis rania sąžine nęgsta ne kaltinti šiuos ir kitus pareigūnus.

Tai visa sakome ne todėl, kad norėtume kitiems tokias pat kaltes primesti, arba, kad norėtume užginčyti kieno klaidas, arba, kad iš tiesų nebūtų ko pagėdauti iš vadovaujančiųjų, bet norėtume, kad mūsų kritika nebūtų pikta, bet pozityvi ir kurianti, kad mūsų valdyta ne karsčiavimasis ir drabstymas purvais ir veidais, bet rinti samprotaviniai. Mums, atrodo, dar stinga to, kas yra senose demokratinėse šalyse, kur opozicijos kritika yra rinta, nesąseninga ir neįgaunanti ir su kuria verta ir malona skaitytis. Taip pat tai sakome ir ne

todėl, kad ką nors už jų darbų reikėtų ypatingai pagerbti ar įvertinti, ne, bet tiems kurie per vispusiškai karštą, va sara vietoje ramus poilsio, kuris derėtų jų anžiui ir plaukui, dienomis suprakaitavę bėgiojo, o naktimis rašė nomenadunus, kad kiti turėtų ramesnę dieną, tai tie, kurie tuo pačiu metu naudojami saulės, ežer ar preferanso malonumais, neturėtų turėti drąsos jų užgaidinėti. Daugelis iš jų nežino, kad kartais, atrodo, neužtenka žmogiškų jėgų kovoti su tom rafinuotom blogybem, kurių yra ne mūsų eilėse ir kurių tuo tarpu dar negalima atidegti, ką galės padaryti tik istorija. Taigi, bent neapsunkinkim savo elgsena to darbo, kuris yra mūsų visų reikalas.

Baigiant negalima nepacituoti kelių teisingų eilučių iš pereito "M.Ž." Nr.: "Daugelis mūsų išivaisduoja, kad nuolatini kritikavimas tu, kurie dirba ir jų autoriteto nepripažinimas yra didelis mūsų visuomeniškumo pažymys".

= o =

SU HENRIKU KAČINSKU ATSIŠVEIKINANT

Susidėjus tam tikroms aplinkybėms šiomis dienomis Salzburg, apleidžia p. H. Kačinskas. Mūsų Salzburgo lietuviams, ypač Kultūrinės Draugijos yra ypatingai sunku skirtis su šiuo didžiuoju lietuvių žodinio meno menininku. p. H. Kačinskas Salzburge atsirado vos prieš pora mėnesių ir tuojau nuo pirmosios dienos labai aktyviai įsijungė į Salzburgo lietuvių kultūrinį veikimą. Kelis kartus turėjo progos p. Kačinską naryti deklamuojuant koncerte ir pagaliau jis sukūrė ir vadovavo dramos studijai, kuria buvo gan didelis susidomėjimas. O be to p. H. Kačinskas buvo nuolatinis ir labai širdingas patarėjas draugijos valdybai įvairiais meno klausimais.

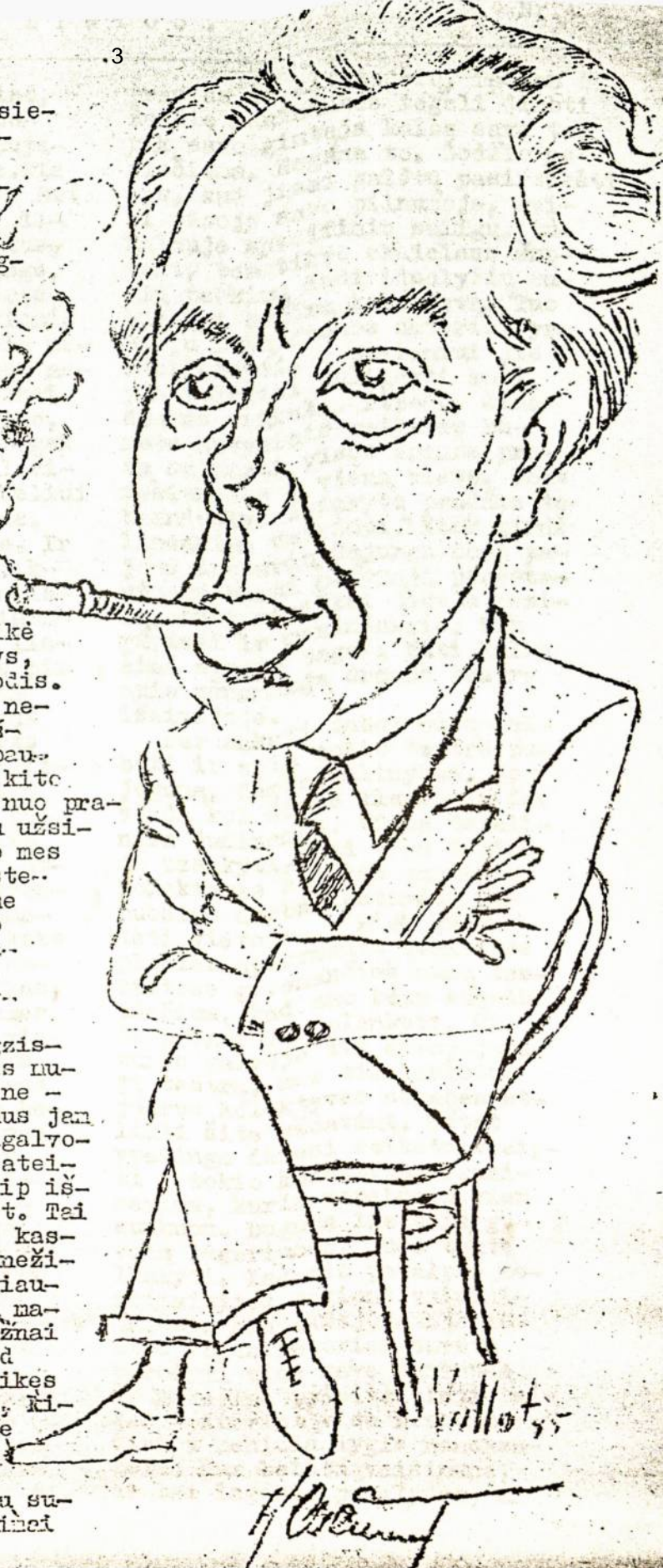
Labai graudu, kad mes visi neturėjome progos tinkamai atsišveikinti su p. Kačinsku, o jo studijos nokiniai, kuriems p. Kačinskas parodė ypatingai daug širdies ir idejo daug darbo ir gerą norą, nerado reikalo net susirinkti į panoką ar paspausti paskutini kartą rankos. Jo tikrai ypatingai gražios ir išpuodingos kalbos atsišveikinimo panokoj klausėsi vos 4 šios studijos nokiniai.

Tardami p. H. Kačinskui iki pasimatymo savan krašte dekojame Jam už visą darbą ir linkime daug laimės ateities darbuose ir gyvenime, ir ilgai ilgai dar pasilikti Lietuvos Teatro milžinų tarpe.

Draugijos Valdyba.

Kaskart dažniau pasie-
kia mus žinios iš ivai-
rių Vokietijoje lietu-
vių apgyvendintų vie-
tovių apie daromas pa-
stangas įkurti gimna-
zijas, rūpinamasi steig-
ti net savas lietuviš-
kas universitetas, kad
tuo būdu mūsų jaunimas
nepaisant visu sunkumu
ir kliūčių turētu pro-
gos testi pradeta moks-
lo darba. Šalia to
ruošiamos ivairios
paskaitos, lankomi
kalbos kursai, sten-
giamasi kaip galima
racionaliau išnaudo-
ti laisvas laikas. Ne-
perseniausiai ypatingai
džiuginančiai nuteikė
mus dar vienas reiškinys,
atsirado spausdintas žodis.
Mūsų tautiečiai seniai ne-
turėję rankose lietuviš-
kos knygos, išsiilgę spau-
dos, griebia vienas iš kito
laikraštį ir skaito jį nuo pra-
džios iki galo su tokiu užsi-
degimu ir azartu, kokio mes
seniai savo tarpe nepaste-
bėjome. Atrodo pradedame
atsipeikėti. Baisi karo
šmėkla prasiąubė pro ša-
lį ir paliko mus gyvus.
Likimas atžymėjo mus gy-
venti toliau.

Gyventi, tai yra egzis-
tuoti. Šiandien nevienas mu-
su kvaršina savo galvą ne-
rasdanas atsako į rūpinus jam
klausimus. Ne vienas pagalvo-
ja, kokio jo tolimesnė atei-
tis, ka jisai veiks, kaip iš-
laikys savo šeimą ir t.t. Tai
yra visai natūralu. Tie kas-
dieniniai rūpesčiai ir neži-
nia neramina žmogų daugiau-
siai. Esame netekę visu ma-
terialinių gėrybių. Dažnai
girdine nusiskundimu, kad
vienas ten Lietuvoje palikęs
patogiai apstatytą būta, ki-
ti garderoba, liuksusine
vonja su karštu dušu
ir t.t. Po išgyventos
tragedijos, po siaubingų su-
kretinų šitie nusiskundimai
skamba truputi naiiviai.

Šiandien kiekvienas mūsų žino, kad komfortas, prie kurio buvome įpratę, ta smulkioji butaforija nėra esminis dalykas. Čia tėra tik viena medalio pusė. Bet kas mums pakeis mūsų senus milžinkapius, mūsų laukus, mūsų upelius, mūsų tėviškės padangę, kuri mums reikalinga kaip oras, kaip vanduo? Šitų turtų jokiomis susisiekiu priemonėmis ir čia neatgabensiu. Jokia alpių didybė neatstos mūsų laukų, jokie miškai nepakeis mūsų Anykščių šilelio, jokia autostrada, išmūrita pagal paskutinius technikos reikalavimus, neprilygs siauram vieškeliai einančiam ir mūsų tėvų sodybas. Štai toji antra medalio pusė. Ir šita spraga gali užpildyti tik tai mūsų nenasi savo lietuviškomis dainomis, muzika ir lietuvišku žodžiu. Ne be reikalo lietuviai tuoj karui pasibaigus pirmon eilėn pradeda organizuoti įvairius koncertus dalyvaudant dainininkams, chorams, bendrus subuvinus. Jie instinktyviai žino, kad tai yra jų vienintelis šaltinis, iš kurio jie gali pasisemti dvasinių jėgų, sutvirtinti savo dvasinį atsparumą, atgauti dvasinę lygsvarą. Begyvendami Lietuvoje nes niekad nena-tėnė tokio bendradarbiavimo koks yra čia švėtinane krašte. Šiandien inžinierius ir anatininkas, aukštas pareigūnas ir ūkininkas, studentas ir benokslis sėdi vienoje eilėje, gerisi lietuviška daina. Visus juos buria bendras interesas, bendri norai, tas begalinis savo krašto pasiilgimas.

Palengvinti išėivijos vargus, praskaidrinti mūsų tautiečiaiems niūria kasdienybė, galimai vaizdžiau atkurti paliktą kraštą, per anksti nusivylusiųs žadinti norą gyventi ir ikvėpti tilti ir šviesesnę ateiti, štai mūsų menininkų uždavinys. Ir šita misija tegali atlikti tik jie vieni.

Si karta norečiau pasisakyti dėl žodžio menininku, kuriems berods, yra sunkiausia rasti sąlygas testti savo darba. Muzikas ir dainininkas dar gali būti su-

prastas ir kitataučiu, tačiau žodžio menininkas tegali dirbti tik savo gintąja kalba savo tautiečiams. Negana to, žodžio menas, kad jisai galėtų pasireikšti ti visoje savo pilkumoje, reikalauja specifinių sąlygų, būtent, tam tikro skaičiaus žmonių paskirų individualybių su-burtu ir bendra kolektyva. Tuo tarpu mūsų dramos aktoriai yra išsklaidyti, o pavieniui jie yra bejėgiai sulipdyti koki dramoms veikata. Atrodo, šiuo metu gyvybinis reikalas būtų sujungti visus dramos profesionalus ir viena vieta. Toks branduolys sudarytu pradžia tolinesniam veikimui. Kiek girdėjome Lietuvių Sąjunga deda pastangų burti nokomaji persona-la, būtų visiškai tikslu pasipūpinti ir menininkais. Tik šiuo atveju tegali būti kalba apie užuomazgą dramos teatro išėivijoje.

Per anksti dabar būtų kalbėti ir apie tokio teatro pajėgumą, darbo galinybes, jo veida kol šitas klausimas dar nėra judinamas. Viena tegalima pasakyti, kad toks teatro kolektyvas atliks paruošiamuosius darbus neturētu sedėti vietoje, o kiek galina plačiau aptarnauti įvairiose vietose gyvenančius mūsų tautiečius, kad tuo būdu suteiktų progos ji aplankyti, čia turiau galvoje tik skrajojanajį teatrą, nes tik lankstus jėdrus kolektyvas sugebės atlikti šita uždavinį. Užtat ypatinga dėmesis reikētu kreipti ir tokio kolektyvo organizavina, kuris nepabūgtu visu sunkumu. Duguna lietuvių gyvena lageriuose, juos tektu lankyti. Lagerio patalpos nepritaikytos tokiems vaidinimams ir čia skrajojanajo teatro organizatoriai turētu parodyti visa savo sumanumą ir nokėjina prisitaikinti taip kad nežinurint visu brukumu vaidinimu meninis lygis nenukentētu. Kur bebūtu vaidinama, ar tai lagerio patalpose, ar

daržinėj, ar erdviame teatro rūjine, pirmiausia turą rūpeti aukšta spektaklio kvalifikacija. Tik tuo atveju menininkai susilauks iš žiūrovų pusės tinkamo įvertinimo ir įgys jų tarpe pasitikėjimą. Kitu atveju, jeigu nestatyti sau tokių griežtų reikalavimų, yra didelio pavojaus ibrūsti į klampią "chaltūrą", kuri visas gerus sumanymus pasmerkia iš vaksto niropo.

Daugelis skeptiškai nusiteikusių tautiečių galės priekšti, kad dabar ne laikas nagrinėti ir svaištant apie meną, nes yra daug svarbesnių klausimų. Jie bus neteisūs, nes istorinių įvykių raida mums rodo, kad šiandien didesnės problemos nepaeina nuo mūsų noro ir valios, jas spręsdami kiti. Šiandieną mes nesame visiškai savo padėties, bet už tat njeikas iš mūsų negali atimti mūsų tikėjimo į šviesesnę ateitį. Ir už tat palaikyti tą viltį, neduoti jai galutinai užgęsti yra kiekvieno piliečio pareiga.

Dažnai girdėdavome iš tokių obalsių, kad neuas, ypatinagai dramos, gali tarpti ir augti tik savo krašte, savo žemėje. Kiekvienas teatras privalo turėti tam tikrą kontingentą lankančių jį žiūrovų. Bet pasižvalgykine po Vokietiją, juk mūsų yra desetkai tekstančių. Negant to, didesnė dalis atvykusių sudarė inteligentija, mūsų tautos mentaliteta, kuris kaip Lietuvoje kaip ir čia bus tokio teatro ramsčių. Nera abejonės, kad atsilaukiusioji kampa atlikdama spektakli tarpe išsilgusių teatro žmonių inėš tam tikrą džiaugsmą ir išblaškys nors čalins jį kasdieninius rūpesčius.

Athėgelių tarpe esama ir rasytojų - dramaturgų, kuriuos taip pat reiketa burti į kruvą, kad toks teatras galētu palai-

kyti su jais nuolatinis ryšis. Jų uždavinys būtų aprūpinti teatrą reikiama medžiaga, dramos veikalais. Bebegdani esane palikę Lietuvoje savo bibliotekas ir šiandien jaučiane dideli trūkuma dramatinės literatūros. Toks bendradarbiavimas su rasytojais pašalintų tuos trūkumus. Gyvenimas sparčiais žingsniais bėga pirnyn, atsiranda naujų temų, naujų siužetų laukiančių rasytojų plunksnės. Ir štai tois teatras galėtų ateiti dramaturgams į pagelbą realizuodamas jų veikalus scenoje.

Ne prabangingi, puošnūs pastatymai, ne išdaigingos dekoracijos ir brangūs kostinai sudarė teatrą ome. Išorinis blizgesys paleisva nublaustu vos tikrai scenoje užsinafų veiksmas. Scenos aplinka yra tik pagelbinė priemonė aktyrių vaidybai. Teatro principai ir besiniai yra daug paprastesni. Centras yra pats žmogus - aktorius, kuris savo išgyvenimais moka pavergti žiūrovų dėmesį. Nebeprisimenu dabar aiškiai kas iš senų teatrojų yra pasakęs apie tiesą "pakanka turgaus aikštėje istiegti kilinėli ir pradėti ant jo aktoriams veikti ir susirinkę žiūrovai stebi tą veiksmą jau kaip teatro vaidinimą. Teatras jau yra." Užtat nėra ko baimintis tūs dėl mūsų išteklių ir neturto, bet ieškoti galimybių dirbti, nes be darbo istikruju greitai patapsime dvasiniais ubagais.

Kuoširdžiai džiaugėaus, kad sis mano kuklus pasasakymas neliktų sauksmū tyruose, pasiektu. Vokietijoje gyvenančius menininkus ir patarnautų kertiūnū akmeniu užtonžagai teatro darbo išelvijoje.

Dramos aktorius
Henrikas Kačinskis.

UŽSIENIŲ REIKALŲ MINISTERIŲ KONFERENCIJA LONDONE.

Konferencija atsidūrė mirties taške.
Iki šiol nepasiekta jokio nutarimo.

Penkių didžiųjų valstybių, užsienių reikalų konferencija Londone tęsiasi jau trečia savaitė. Laiko praleista daug, bet rezultatai pasiekti labai menki. Jei pirmosios konferencijos dienomis darbas ejo sklandžiau, tai, einant tolyn, susiduriama su vis didėjančiais sunkumais ir su vis didėjančiais besitariančių šalių nesutarimais. Ilgiausiai buvo svarstomi Italijos sienų bei Italijos kolonijų klausimai. Paskutinis oficialus konferencijos komunikatas praneša, kad užsienių reikalų ministerių taryba nutarė pavesti užsienių reikalų ministerių pavaduotojams paruošti šiuos projektus: 1) Italijos - Jugoslavijos sienas, 2) Triesto uostui tarptautinio valdymo statuto ir 3) Italijos - Austrijos sienos projektą. Išdirbant Italijos - Jugoslavijos sienos projektą, Taryba pavedė pavaduotojams vadovautis šiuo principu: sritis, kuriose gyventojų dauguma sudarė slovenai, priskirti Jugoslavijai, kitas sritis, kuriose yra Italų dauguma, pavesti Italijai. Toks konferencijos sprendimas Jugoslavijai nepatinka. Jugoslavijos ministerio pirmininko pavaduotojas dr. Kardelj spaudos atstovams Londone pareiškė, kad konferencijos priimtas sprendimas visai neišsprendžia Triesto problemos. Jugoslavijos Vyriausybė pasiūlė Trieste miestą priskirti kaip federacinės valstybės narių prie Jugoslavijos. Triestas tuo atveju gautų 25 mandatus Jugoslavijos parlamente, tai yra tiek pat atstovų, kiek ir kitos Jugoslavijos tautos (Slovenai, Serbai ir Kroatai).

Del Italijos sienų su Austrija, Prancūzija ir Šveicarija konferencija nepadarė dar jokio nutarimo. Amerikos delegacija pasiūlė šias sienas iš-

vesti pagal Vilsono liniją. Tuo atveju Italijos sienos būtų maždaug tokios, kokios jos buvo prieš antrąjį pasaulinį karą.

Dar daugiau ginčų sukėlė Italijos kolonijos. JAV ir Anglija Lybija ir Eritrija siūlo pavesti Sąjunginių Tautų bendram valdymui pagal San Francisko konferencijoje priimtą patikėtinių valdymo sistemą. Molotovas tokiai kolektyvinio valdymo sistemai priešinos. Spandos konferencijoje rugsėjo 23 d. Molotovas davė aiškiai suprasti, kad Sovietų Sąjunga norėtų gauti Tripolitaniją, ar kitą kurią Italijos koloniją ir tuo pačiu užinti tan tikrą bazę Viduržemio jūros srityje. Anglijos spaudoje toks Sovietų Sūgos reikalavimas sukėlė atkaklią opoziciją. Be to, Egiptas konferencijoje pateikė savo notą, kurioje reikšiamos pretenzijos į Sudaną ir Eritreją. Kas liečia Lybiją, tai Egipto vyriausybė prašo padaryti ten gyventojų plebiscitą, po kurio paaiškės, kam Libijos gyventojai nori priklausyti.

Paslymetina, kad konferencija išklaušė Australijos ir Pietų Afrikos sąjungos atstovų nuomonės del Italijos sienų, gi Lenkijos, Sovietų Gudijos ir Sovietų Ukrainos delegatai, kaip to reikalavo Molotovas, nebuvo prileisti prie konferencijos išdėstyti savo nuomonę Italijos reikalui.

Konferencija jau kelėtą kartą palietė ir Bulgarijos, Vengrijos, Rumunijos bei Suomijos klausimus. Kokiomis temomis ir kokioje dvasioje šie klausymai konferencijoje buvo svarstomi - nežinia. Jokio komunikato tuo reikalu nėra išleista. Reikia nanyti,

kad ir šioje srityje jokio nutarimo nėra pasiekta, juo labiau, kad Vakarų alijantų atstovai dar pačioje konferencijos pradžioje pareiškė, kad trijų Duncjaus valstybių taikos sutarčių sudarymo klausimu jie nesvarstys pirmoje eilėje, kadangi tose valstybėse veikia nepripažintos vyriausybės.

Daugiausia pėsizmo įneše rugsėjo 24 d. konferencijos posėdis. Tame posėdyje, kuriame buvo svarstomi: 1) Austrijos aprupinimo maistu, 2) dr. Rennerio prov. Austrijos vyriausybės pripažinimo ir 3) Europos didžiųjų ūkių naudojimosi tarptautiniam susisiekimui klausimais, Molotovas pareikalavo, skubiai gražinti visus Tarybų Sąjungos piliečius į jų kraštus. Šis, paskutinis klausimas kaip tik ir sukėlė konferencijai didžiausių sunkumų, kaip tai pabrėžia "Daily Herald", nes Rytų Lenkijos ir Baltijos tautai žmones laiko, kad jų kraštai yra okupuoti, jie nėra Sovietų Sąjungos piliečiai ir todėl nesutinka grįžti, esant tokiam padėčiai, į savo tėvynės. Ir atrodo, kad rugsėjo 24 d. posėdyje buvo labai rirtų priesingumų ir karštų debatų, nes ta diena tiek Anglijos, tiek ir Ameriko korespondentai pranešinėjo labai pesimistines nuomones apie konferenciją. Taip, pavyzdžiui "New York Times" rugsėjo 25 d. rašė, kad pasaulis dalinasi į 2 blokus, kad užsienių reikalų ministerių konferencija išsiskirstys be jokių nutarimų ir kad konferencija nepateisina tu valčių, kurios buvo į ją visų sudėtos. Taip apie konferenciją rugsėjo 24 d. rašė "New York Times," vienas iš didžiau-

==== 0-0-0 ====

Londono radijas rugsėjo 26 d. pranešė, kad Paryžiuje prasidėjo pasaulinė profesinių sąjungų atstovų konferencija. Konferencija turi tikslą apsvarstyti galimybes dėl dirbančiųjų gerbūvio pakėlimo.

-o o o-

siu Amerikos laikraščių, kuris dar prieš 2 savaites tapacia konferencija pavadinio pasaulio taikos kalviu.

Ir rugsėjo 25 d. Molotovas pateikė konferencijai netikėta pasiūlyma, pristatydamas 4 didžiųjų valstybių bendro Japonijos okupacinio valdymo projekta. Kaip žinoma, JAV visai yra nepasirižasi Sovietų Sągų prie pačios Japonijos metrapolijos bendro okupacinio valdymo. Japonijos okupacinio valdymo dabar vykdo gen. Mac Arthuras, amerikietis. Be to, rugsėjo 25 d. val buvo svarstytas Sovietų Sągon grazinino klausimas.

Oficialių komunikatų, liečiančių esminę konferencijos eigos puse, nėra dar nė vieno išleista, išskyrus, gal nutarina apie Trieste. Konferencijos eigoje buvo iškilusiu net ir grynai procesualinių nesutarimų. Taip, pavyzdžiui, Sovietų Sąjunga nesutinka, kad svarstant apie Balkanų valstybes, dalyvautų Prancūzijos atstovai.

Konferencija eina prie pabaigos. Ji gali nutrūkti ir visai staiga. Diplomatiniuose Londono sluoksniuose jau kalbama apie galimą staigų Molotovo išskridimą Maskvon. Didieji JAV laikraščiai rašo, kad konferencija atsidurė mirties taške.

Ant. K.

==== 0-0-0 ====

Londono radijas rugsėjo 24 d. pranešė, kad "Reuterio" telegrame agentūros korespondentas Vienoje pareiškė, kad šiandien prasidėjo Vienoje Austrijos kraštu administracijos ir politinių partijų konferencija. Bolševikų paskirtas ir JAV bei Anglijos nepripažintas provizorinis Austrijos vyriausybės šefas dr. Renneris padarė atstovams platų pranešimą. Dr. Renneris iškėlė Sov. Sąj nuopelnus išvaduojant Austriją, nutyledamas JAV, Angliją, Prancūziją.

KULTURINIO DARBO DIRVOJEKomiteto pirmininkas grižo

Lietuvių Komiteto pirmininkas P. Baltuska grižo iš Bregenso, kur buvo išvykęs Lietuvos Raudonojo Kryžiaus Salzburgo skyriaus isteigimo reikalui. Liet. Raud. Kryž. Vyr V-bos igaliotinis dr. Ingelevičius Salzburgo skyriaus igaliotiniu paskyrene Komiteto pirmininką su teise šios igaliotinus perleisti kitan asmeniui. Teko patirti, kad Liet. Raud. Kryž. Salzburgo skyriaus valdyba bus papildyta naujais nariais ir netrukus galės pradėti oficialiai veikti.

Liaudies Universiteto paskaitų tvarkaraštis.

Antradieni, spalio 2 d.
15 v. Ant. S k e r i o prane-

šimo " Pokarine Europos padėtis." 2 - dalis; ketvirtadieni, spalio 4 d. 19 val. R. U r ' b o n a v i č i a u s. paskaita " Kas yra atomas " Paskaitos bus " Rauchenbichler" io I stovyklos salėje.

Uždaroma dramos studija

Išvykus iš Salzburgo p. Henrikui K a č i n s k u i dramos studija uždaroma. Jeigu ateityje vėl susidarytu galimybes testu studijos darba, apie tai bus studijos klausytojams pranešta atskirai.

Studentu atstovai i Insbruką Šionis dienomis L.S.A-ės atstovai išvyksta i Insbruką tirti studijavimo galimybes lietuvians.

Radio Rango 1000 S

New York rugsejo 21 d. Argentinos sostinėje Buenos Aires ivyko didelės demonstracijos prieš dabartinę Argentinos vyriausybę. Demonstrantai reikalavo atstatyti demokratine santvarka pagal Argentinos konstituciją. " New York Times " rugsejo 20 d. numeryje pasiūlė visoms abiejų Amerikos kontinentu valstybėms padaryti intervenciją dėl demokratinio režimo atstatymo

Salzburg, rugsejo 21 d. JAV vyriausybės nutarimu sunkiai sužeistieji JAV kariuomenės kariai gaus iki gyvos galvos po 300 dolerių nenesiui išlaikymo.

Salzburg, rugsejo 21 d. Gen. Eisenhowerio, kaip buvusio vyriausiojo vakarų aliantu kariuonių pajėgų vadu Europos fronte, staba viršininkas, anglų generolas paskirtas generaliniu UNRRA-os direktoriumi Vokietij-

jojel

Salzburg, rugsejo 21 d. Jugoslavijos parlamento rinkinucse, kurie ivyks šių metu lapkričio mėnesi, dalyvaus tik nars. Tito partija - liaudies frontas. Opozicinės partijos nutarė tuose rinkimuose nedalyvauti, nes jie nėra laisvi.

New York, rugsejo 24 d. Vakar JAV prezidentas Trumanas pareiškė, kad jis pats asmeniškai perėne atominės bombos kontrolę.

Londonas, rugsejo 24 d. Anglijos radijo pranešėjas lenku kalba, skaitydamas apie vokiečių padarytus kultūrai nuostolius per antrąjį pasaulinį karą, pareiškė, kad vokiečiai, traukdamiesi iš Vilniaus, tyčia sudegino visa " Lietuvių žodyno " nedžiaga, kuri buvo kruopščiai lietuvių renkama per 40 metu.

M ū s u M a m ų Ž i e s i e i m a s

Ja u s e p t i n t a v a l a n d a.

Jau septinta valanda
Mama kelia ir gana...
-Kelk, mažyti, gan gulėt,
Į mokykla, reik skubėt.

O taip gera pataluos
Net ir pikta ant Mamos.
Kodėl Mama negera,
Visad budina mane.

- Ne mamyte, negaīiu
Galxa skauda pamažu.
Gal net karščio man yra
Šaltis nukrečia mane...
Na gerai, gulėk mažyti,
tik vaistu išgerk truputi
Daktara pašaukt skubu...
Mama į mokykla, jau skubu

Žaidimas su degtuku dežute.

Žaidžiama daugelyje. Susėdama ratu
vienas užmauna ant nosies gallo
degtuku dežute ir be rankų pagalbos
mėgina užmaut kitam ant nosies. Kam
nepasiseka kitam perduot dežutės,
tas skaitosi pralošęs ir iš žaidimo
iškrinta.

- K a r a s

Gali žaist daug iš karto,
bet žaidžia poromis. Žaidi-
mui panaudoja ar kaštanus,
ar akmenukus. Juos ideda į v
viena šauksta, po vieną o kiti
šaukštai būna tušti. Vadas su-
komanduoja karas... tada kie-
kvienas stengiasi su savo utš-
čiu šaukštu paimti iš kito
šaukšto tą akmenį ar akmeniuk-
ka. Kas pagaune du akmeniukas
tas skaitomas išlošusiu.

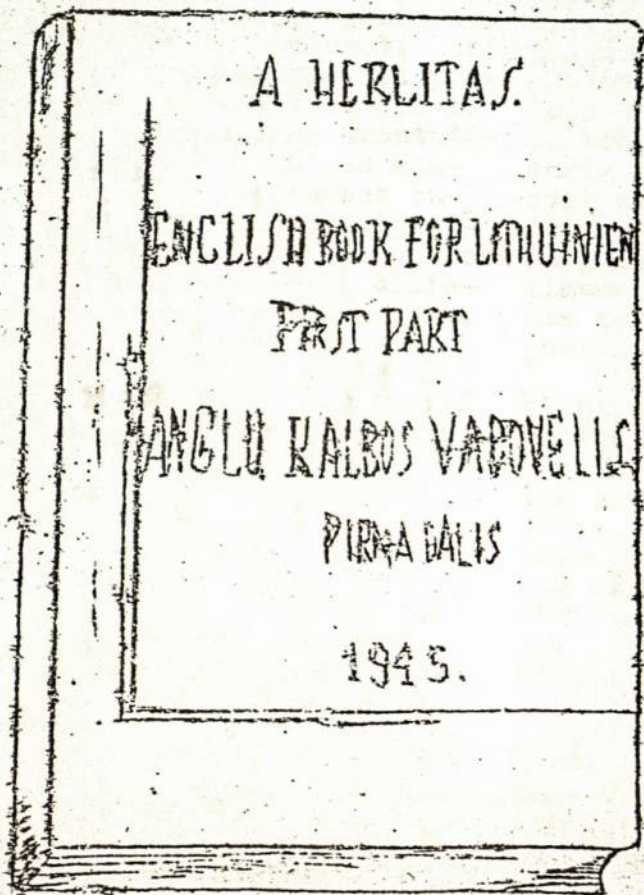

Paryžius, 19.9. Prancūzų laikraštis "Paris Presse" paskelbė savo korespondento Rusijoj Delbar sensacingą žinią, kad Staliną sveikata yra sunkiai stovyje. Rusų valdžios šefas jau senai serga kepenų liga tačiau nuo savo darbo nepasitraukia. Ypačingai sveikata pablogėjo nuo 42 metų vizitų į apsuptąjį Stalingradą. Itakingieji Rusijos komunistų vadai yra rintai susirūpinę rasti jam tinkamą įleidimą. Laikraštis priduria, kad jis palieka straipsnio autoriui pilną atsakomybę už šią žinią ir nežino iš kur au-

torius bus paėmęs. Londonas, 5 rugsėjo. Užsienio reikalų ministerių konferencija Londone yra gavusi Turkijos vyriausybės notą, kurioje yra sekantieji punktai: 1) Turkija atsisako leisti Sovietam įrengti bazes Dardaneluose, 2) atsisako nuo diskusijų Sovietų Turko sienai pakeisti, 3) anksčiau minėti klausimai yra Turkams mirties ir gyvybės klausimai.

Turkija sutiktų savo teritorijoje įrengti tikrai jungtinių tautų bazes: Jav., D. Britanijos, Prancūzijos ir Rusijos.

== 0 ==

Anglų kalbos vačvelį galima įsigyti Lietuvių Komitete pas O. Stikliūtę, "Rauchenbichlerio" stovykloje pas J. Akstiną, ir "Oberascherio" stovykloje pas Zacharką.

"Mūsų Žinias" redaguoja redakcinė kolegija. Rankraščius šiam laidinėliui galima įteikti lagerių seniūnams arba Lietuvių Komitete, Reinerstr. 4., adresuojant "Mūsų Žinioms"